

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
(πρώτο τμήμα)
της 14ης Δεκεμβρίου 2007

Υπόθεση F-21/07

Luigi Marcuccio
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Ισχυρισμός
περί αθέμιτης επεξεργασίας ιατρικών δεδομένων — Απαράδεκτο —
Μη τήρηση εύλογης προθεσμίας για την υποβολή αιτήματος αποζημιώσεως»

Πλήρες κείμενο στην ιταλική γλώσσα II-A-1 - 2621

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ, με την οποία ο L. Marcuccio ζητεί, κυρίως, την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω σωρείας παράνομων συμπεριφορών ορισμένων υπαλλήλων της Επιτροπής κατά την επεξεργασία των ιατρικών δεδομένων του.

Απόφαση: Η αγωγή απορρίπτεται ως προδήλως απαράδεκτη. Κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.

Περίληψη

1. Διαδικασία — Παραδεκτό των προσφυγών ή αγωγών — Εκτίμηση βάσει των διατάξεων που ίσχυαν κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής ή αγωγής (Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, άρθρο 76)

2. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προθεσμίες — Αίτημα αποζημιώσεως απευθυνόμενο σε θεσμικό όργανο — Τήρηση ευλόγου προθεσμίας (Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 46· Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 90)

1. Μολονότι η διάταξη του άρθρου 76 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ), κατά την οποία το Δικαστήριο ΔΔ μπορεί να απορρίψει, με διάταξη, προσφυγή ή αγωγή που είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως νόμω αβάσιμη, αποτελεί δικονομικό κανόνα ο οποίος έχει εφαρμογή, αυτός καθαυτός, από της ημερομηνίας θέσεώς του σε ισχύ σε όλες τις διαφορές που εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ, δεν ισχύει, εντούτοις, το ίδιο και όσον αφορά τους κανόνες βάσει των οποίων το Δικαστήριο ΔΔ μπορεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου αυτού, να κρίνει προσφυγή ή αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη και οι οποίοι μπορεί να είναι μόνον οι εφαρμοστέοι κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής ή αγωγής.

(βλ. σκέψη 14)

2. Στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό εναπόκειται να υποβάλουν εντός εύλογης προθεσμίας ενώπιον του κοινοτικού οργάνου οποιοδήποτε αίτημα σχετικό με τη λήψη αποζημιώσεως από την Κοινότητα λόγω ζημίας καταλογιστέας σ' αυτήν, τούτο δε από του χρονικού σημείου κατά το οποίο

έλαβαν γνώση του ζημιογόνου γι' αυτούς γεγονότος. Ο εύλογος χαρακτήρας της προθεσμίας πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των ιδιαίτερων περιστάσεων κάθε υποθέσεως και, ιδίως, του διακυβεύματος που ενέχει για τον ενδιαφερόμενο η διαφορά, της περιπλοκότητας της υποθέσεως και της συμπεριφοράς των διαδίκων.

Συναφώς, πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ως σημείο αναφοράς η πενταετής προθεσμία που προβλέπει όσον αφορά την αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης το άρθρο 46 του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Πάντως, η πενταετής προθεσμία δεν αποτελεί αυστηρό και απαρέγκλιτο όριο το οποίο συνεπάγεται ότι οποιοδήποτε αίτημα υποβάλλεται προ της συμπληρώσεως πενταετίας είναι παραδεκτό, ανεξαρτήτως του χρόνου που παρήλθε μέχρι ο προσφεύγων-ενάγων να υποβάλει το αίτημά του ενώπιον της διοικήσεως και ανεξαρτήτως των περιστάσεων της προκειμένης υποθέσεως.

(βλ. σκέψεις 19 έως 22)

Παραπομπή:

ΠΕΚ: 5 Οκτωβρίου 2004, T-144/02, Eagle κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3381, σκέψεις 65 και 66· 1 Φεβρουαρίου 2007, F-125/05, Τσαρνάβας κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-43 και II-A-2-231, σκέψεις 76 και 77